

Een niet te stoppen proces

De **kracht** *van Kies*

Kleur in Groen

Er is veel in gang gezet, zegt stuurgroepvoorzitter Gert Kant. Het project Kies Kleur in Groen wordt in augustus 2015 afgerond, maar dat betekent niet dat het proces stopt: “Het fundament is gelegd. Omgaan met diversiteit hoort bij het pedagogisch repertoire van een school.”

Ruim zes jaar lang was Gert Kant - voorzitter van de Raad van Bestuur Lentiz onderwijsgroep - als stuurgroepvoorzitter betrokken bij het project ‘Kies Kleur in Groen’. Afgelopen november, tijdens de manifestatie ‘Samenwerken aan sterk groen onderwijs’ liet hij weten dat hoewel het project eindigt, het thema van belang blijft voor het onderwijs. “We zetten geen punt, maar een komma.” In een interview legt hij uit waarom dat thema diversiteit zo belangrijk is.

“De aanleiding voor ‘Kies Kleur in Groen’ was een economisch belang. Je moet het bekijken vanuit de situatie in 2008. Groene onderwijsinstellingen, vooral op het platteland, kenden een lage instroom van allochtonen. Door de instroom van niet-westerse allochtonen op gang te brengen zou je kunnen voorzien in de groeiende vraag naar geschoolde vakkrachten. Vanwege die insteek waren vakbeweging en het bedrijfsleven (via Aequor) ook betrokken bij het project. In oktober 2008 ondertekenden bestuursvoorzitters van alle aoc’s, Vereniging Buitengewoon Groen en Stoas Hogeschool een convenant. Door de crisis is het beeld over die banengroei wel wat gewijzigd, maar de scope van het project veranderde ook. In 2008, net voor de crisis, verwachtte het groene bedrijfsleven een groei aan banen. Het was daarom belangrijk dat we de instroom in het groene onderwijs vergrootten.”

Diversiteit

“Het project sloot perfect aan bij de visie van Lentiz over de ontwikkeling van het onderwijs.

In 2006 openden we LIFE College in Schiedam, waarmee we ons richten op meer stedelijke en dus ook allochtone jongeren. Dat was in onze visie nodig voor de continuïteit van groen onderwijs. De diversiteit in de samenleving groeit; als school moet je daar mee om kunnen gaan. Je had in die tijd op sommige scholen discussie met jongeren over het dragen van Lonsdale-truien. Leerlingen waren soms afwijzend als het om minderheden ging. Omgaan met diversiteit hoort tot het pedagogisch repertoire van scholen. Tegelijkertijd zie je dat het bedrijfsleven, zeker hier in de glastuinbouw, internationaliseert. Ook zij moeten om kunnen gaan met diversiteit. Achteraf gezien kwam het project precies op het juiste moment.”

Cultuurverandering

“Alle deelnemende scholen verwoordden hun visie die zich natuurlijk richtte op het versterken van de instroom van niet-westerse allochtonen, op versterken van de diversiteit binnen scholen. Maar wil je scholen openstellen voor andere culturen, dan is een cultuurverandering nodig. Als je in gesprek gaat met docenten over diversiteit of een optimale internationale dimensie, dan gaat het over cultuur. Al snel bleek dus dat de scope breder was. Het ging ook over verschillen in seksuele voorkeur of levensbeschouwing. Hoe ga je daarmee om? Hoe kun je werken aan sociale veiligheid? Hoe

‘De ramen en deuren gingen open. Er kwam zuurstof in de scholen.’

pak je het pedagogisch aan?”
 “Omdat het met cultuur te maken heeft, vonden we dat je docenten moest betrekken bij dit project. We wilden dat het in de klaslokalen tot verandering zou leiden. Om docenten te faciliteren, ontwikkelden we een uitgebreid ondersteuningspakket. Er kwamen ambassadeurs in de vorm van focusgroepleden: mensen die een van de culturele groepen vertegenwoordigen en die op scholen mee willen denken over opzet en uitvoering van plannen. Om scholen uit te dagen, stelden we awards in. Stoas haakte aan met het lectoraat ‘Culturele diversiteit’ zodat onderzoek ook geborgd werd. Forum, Kennisinstituut voor Multiculturele Vraagstukken, ondersteunde het project.”

Kleurtje

“De scholen zetten teams aan het werk. We organiseerden vanaf 2009 jaarlijks een landelijke toogdag. Er werd gedebatteerd, scholen lieten zien wat ze deden. Zo organiseerde Nordwin College ‘Herken de homo’, andere scholen deden iets met de wereldkeuken. Je zag dat scholen hun aandacht richtten op niet-westerse allochtonen. Er vonden gesprekken plaats tussen basisscholen en aoc’s, ouders kregen voorlichting. De ramen en deuren gingen open. Er kwam zuurstof in de scholen.”

“Als je nu terugkijkt zijn alle meetbare doelen behaald. De instroom van niet-westerse allochtonen is op gang gekomen. Er zijn kinderen met een kleurtje binnen de school gekomen. Diversi-

teit is geen abstract ding meer, het is onderwerp van gesprek. Scholen pakken actuele thema’s nu op een professionele manier op, zoals de recente gebeurtenissen in Parijs bij Charlie Hebdo, de radicalisering van moslimjongeren. Docenten en directieleden denken er nu over na.”

Smeerolie

“Je ziet dat het hier ook werkt. De leerlingen op school, de jonge Westlanders, leren hoe je met andere culturen om moet gaan. Ze snappen dat het niet werkt om werkzoekenden uit de stad in bussen op te halen en bij de glastuinders te droppen. Ga eerst het gesprek aan, vinden ze. Je ziet dat bedrijven er ook meer voor open staan. Toen we vier jaar geleden de eerste Chinezen naar Naaldwijk haalden, was de vraag ‘Wat komen die Chinezen doen?’ Nu is het heel gewoon dat ze er zijn.”

“Het project wordt in juni 2015 afgerond. Het fundament is gelegd. Scholen zijn er mee begonnen om een betere school te worden. Het is een proces dat niet tot stilstand komt. Ik verwacht dat er een netwerk gaat ontstaan waarin mensen elkaar blijven treffen. Hoe we dat aanpakken, weet ik nog niet. Er zijn zoveel mogelijkheden. Daarover gaan we de komende maanden in gesprek met de deelnemers aan het project. We moeten voldoende smeerolie vinden om het projectmotortje draaiend te houden. Het gaat om de kracht van de scholen. Omgaan met diversiteit hoort bij het pedagogisch programma van een school. De school is geen fabriek, maar een gemeenschap. Daar zit de kracht van het project.” ■

‘Omgaan met diversiteit hoort bij het pedagogisch programma van een school’

FINISHFOTO

In 2010 stelden de convenantpartners van Kies Kleur in Groen (aoc’s, Stoas Hogeschool en Aequor) een finishfoto op waarin ze beschreven dat in 2013/2014:

- diversiteit op verschillende beleidsterreinen wordt gestimuleerd en structureel aandacht krijgt in het primaire proces;
- bestuurlijk, landelijk, regionaal en lokaal, duurzame verbindingen zijn gelegd met partijen rond de Integratieagenda;
- op het gebied van kennisdeling en ondersteuning een duurzame samenwerking is opgebouwd met ondersteunings- en kenniscentra, van wie verwacht mag worden dat zij actief participeren in activiteiten rond de groene opleidingen;
- een zichtbare instroom van niet-westerse allochtonen op gang is gebracht, met een landelijke stijging van 10% van de instroom voor het schooljaar 2013-2014 ten opzichte van de instroom voor het schooljaar 2009-2010.

Links bij dit artikel vindt u op www.groenonderwijs.nl > editie 2.